

Úloha

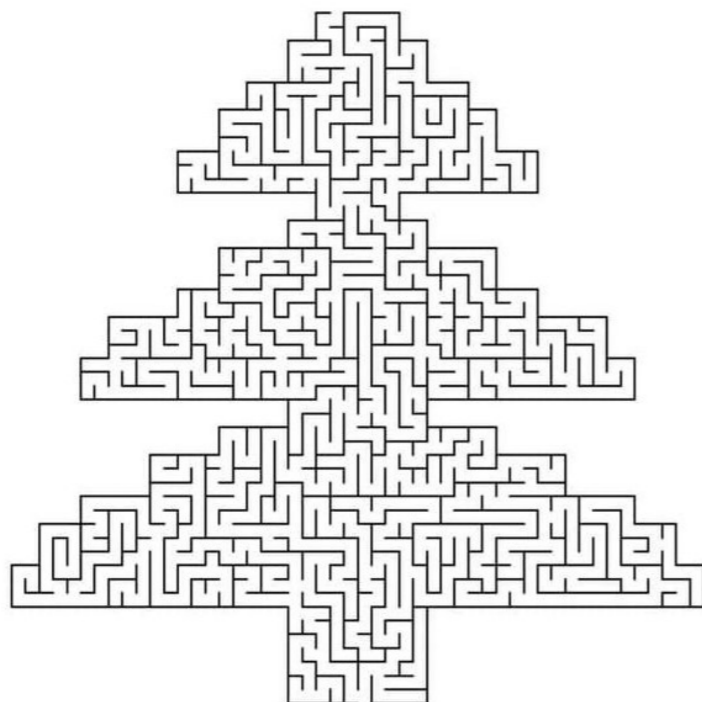
Nadchádza ďalšia adventná nedeľa a my si znova sadneme do svojej izby, rozhliadneme sa okolo seba a popremýšľame nad tým, čo z týchto všetkých vecí, ktoré nám v izbe zaberajú miesto, skutočne potrebujeme. Pokúsime sa nájsť aspoň jednu vec, ktorú toľko nepotrebujeme a zamyslíme sa nad tým, komu by mohla pomôcť, alebo urobiť radosť. Túto vec potom tomuto človeku podarujeme a zapíšeme si ju.

Druhá vec, ktorú darujeme: _____

Komu ju darujeme: _____

Pomôže daná vec človeku? _____

Bude z nej mať daný človek radosť? _____

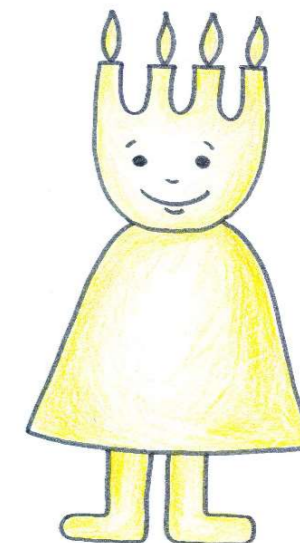
Adventníček

Ahoj, deti!

Hádajte, čo je za rohom? Presne tak, Štedrý večer! Toto je posledný advent a my sa vidíme poslednýkrát v tomto roku. Dúfam, že zo všetkých predchádzajúcich čísel ste si niečo zobrali!

Toto štvrté, a teda posledné číslo, Vám opäť prinesie pár slov na zamyslenie pred tým veľkým, dlho očakávaným dňom celého roka. Prečítate si takisto aj príbeh, ako doteraz v každom čísle a na konci Vás znova čaká úloha, s ktorou ste sa tento advent trápili už tri predošlé týždne.

Podíme sa teda ponoriť do posledného čísla Adventníčka v tomto roku a zamyslime sa aj nad sebou samými.

Milé deti, prajem Vám nádherné a čarovné Vianoce 2024 a všetko dobré do nového roka 2025!

Pár slov na zamyslenie

Vianoce sú čas, keď sa všetci tešíme na darčeky, stromček, koláče a rodinnú pohodu. Ale v skutočnosti je najkrajšou súčasťou Vianoc niečo, čo nemôžeme vidieť ani dotknúť – je to vianočný duch. Tento duch nie je niečo strašidelné, ale skôr niečo veľmi špeciálne a láskavé, čo sa ukrýva v našich srdciach.

Vianočný duch nie je len o tom, čo dostaneme alebo čo si prajeme. Je to o tom, ako sa cítime voči druhým. Vianoce nám pripomínajú, že najväčší dar, ktorý môžeme dať, je láska a pomoc ostatným. Niekedy stačí len usmiať sa na niekoho, kto má smutný deň, alebo pomôcť niekomu, kto to potrebuje. Práve tieto malé dobré skutky sú pravým vianočným duchom.

Vianočný duch je aj o rodine a priateľoch. Keď sa všetci zídu, aby strávili čas spolu, vytvárajú sa krásne spomienky, ktoré ostanú v našich srdciach na celý život. Vianoce sú čas, keď si uvedomujeme, akí sú dôležití ľudia okolo nás – naši rodičia, súrodenci, kamaráti. Niekedy, keď sme zaneprázdnení školou alebo inými vecami, zabudneme na to, ako dôležité je byť spolu.

Vianoce nám tiež pripomínajú, že je dôležité byť vďační za to, čo máme. Možno nemáme všetko, čo by sme si priali, ale máme lásku, strechu nad hlavou, jedlo na stole a ľudí, ktorí nás podporujú. Tento pocit vďačnosti je ďalšou súčasťou vianočného ducha.

Vianočný duch je teda o láske, pomoci, vďačnosti a o tom, že spoločne robíme svet lepším miestom. Ak si každý z nás v týchto dňoch zasúťaží o trošku viac lásky, trpezlivosti a pochopenia, vianočný duch bude žiť v nás po celý rok.

Radosť

Radosť je pocit, ktorý nám robí srdce šťastné. Môžeme cítiť radosť, keď sa smejeme, hráme sa alebo trávimе čas s tými, ktorých máme radi. Radosť je ako slnečný lúč, ktorý nás zahreje, aj keď je vonku zamračené. Môže prísť, keď urobíme niečo dobré pre iných, ako pomôcť kamarátovi alebo rodičom. Radosť sa ukrýva aj v malých veciach – v obľúbenej knižke, v chladnom nápoji cez horúci deň alebo v objatí.

Každý deň môžeme nájsť dôvod na radosť, aj keď to nie je vždy ľahké. Niekedy sa môžeš cítiť smutne alebo unavené, ale aj vtedy je dobré hľadať malé veci, ktoré ti môžu priniesť úsmev. Možno je to krásny západ slnka, pes, ktorý sa teší, že ťa vidí, alebo chvíľa, keď sa s niekým podeliš o svoj obľúbený zážitok.

Radosť je niečo, čo si môžeme dávať aj navzájom. Keď niekoho potešíme, aj nám sa srdce rozžiari. A to je krásne – radosť je najkrajší dar, ktorý môžeme dať sebe aj iným.

Príbeh

V jednom malom mestečku žila dievčina menom Anna. Každé Vianoce sa tešila na vianočné stromčeky, darčeky a rodinnú pohodu. Tento rok to však bolo iné. Jej rodičia pracovali neustále, aby užívali rodinu, a vianočná atmosféra sa zdala byť akosi slabšia. Anna si všimla, že doma neboli žiadne ozdoby, žiadny stromček a ani darčeky pod ním. Mama sa usmievala a hovorila: „Tento rok máme Vianoce trochu inak, ale to neznamená, že nemôžeme byť šťastní.“

Anna bola smutná, ale rozhodla sa, že nájde spôsob, ako dodať Vianociam kúzlo. Vybrala sa na prechádzku do lesa, ktorý bol neďaleko. Ako prechádzala popri stromoch, všimla si, že v jednom z údolí je starý, opustený strom. Bol holý, bez akýchkoľvek ozdôb, ale niečo v ňom vyžarovalo zvláštnu silu.

„Prečo je tento strom taký smutný?“ pomyslela si Anna. Zrazu sa pred ňou objavil starý muž s dlhým bielym plášťom a jemným úsmevom. „Tento strom potrebuje tvoju pomoc,“ povedal. „Ak chceš, aby Vianoce boli špeciálne, musíš mu dať niečo, čo najviac miluješ.“

Anna sa zamyslela. Vedela, že jej srdce je plné lásky k rodine, kamarátom a prírode, ale nechápala, čo môže stromu dať. „Ozdobím ho!“

Vybrala sa domov a vzala všetky staré ozdoby, ktoré našla. Potom spolu s rodičmi a mladším bratom vyzdobili strom v lese. Na povale našli staré vianočné svetielka, ktoré ešte neboli rozbité, a večer všetci spoločne zavesili na strom ručne vyrobené ozdoby. Keď to urobili, strom sa rozžiari a zrazu bol krásny, pokrytý svetlami a farebnými ozdobami.

Na Vianoce sa v mestečku stalo niečo magické. Ľudia sa zhromaždili okolo stromu, spievali koledy a smiali sa. Anna si uvedomila, že to, čo dáva Vianociam najväčšiu krásu, nie sú darčeky, ale láska, ktorú si navzájom dávame. A tak sa stalo, že aj v tomto jednoduchom mestečku boli najkrajšie Vianoce, aké si kedy všetci pamätali.

